

ہدایتگران راہ نور - ۱۲

زندگانی

حضرت علی الہادی علیہ السلام

آیت اللہ سیّد محمد تقی مدّری

مترجم: محمد صادق شریعت

چاپ اول

[illegible]

هدایتگران راد نور (۱۲)

زندگانی امام علی الهادی ۷

آية الله العظمى حاج سيد محمد تقی مدرّسی

ناشر: انتشارات یاسین نور

چاپ اول: زمستان ۱۳۹۳ - ۱۰۰۰ نسخه

قیمت: ۳۰۰۰ تومان

آدرس: شهر ری - بازار بزرگ ری - طبقه روی همکف - پلاک ۳۶

تلفن: ۵۵۹۰۰۵۴۰ - ۵۵۹۶۸۲۱۵

شایک: ۲-۱۲-۷۳۷۴-۶۰۰-۹۷۸

مقدمه ناشر

سخن گفتن پیرامون ائمه اطهار علیهم السلام سخت است.

در گذر تاریخ انسانهای فراوانی می یابیم که بر آستانه راه این انوار الهی ایستاده اند و می خواهند بگونه ای به آنها نزدیک شوند تا از سرچشمه معرفت آنها بهره مند گردند.

هیچ جای شگفتی نیست، زیرا ائمه معصومین علیهم السلام افسانه یا اسطوره های تاریخی نمی باشند بلکه، آنها راه روشنی هستند که رودی را در دل امت جاری ساخته اند که با گذشت قرن ها از شهادت و رحلت این بزرگواران، پیروان شان آنها را از یاد نبرده اند.

پس یاد این بزرگواران سخنی است که هرگز از آن خسته نمی شویم و مدرسه ای است که هرگز نمی توان آنرا ترک نمود.

از این رو مرجع عالیقدر حضرت آیت الله العظمی مدظله (حفظه الله) سال ها قبل مبادرت به نگارش یک سلسله ۱۴ جلدی تحت عنوان (قدوة واسوة) نمودند که کتاب حاضر (زندگانی امام علی الهادی علیه السلام) دوازدهمین شماره از سلسله فوق می باشد که بارها به زبان عربی چاپ گردیده است.

با توجه به سبک نگارش و سلیس بودن آن، این مجموعه توسط ناشرین مختلف از جمله انصارالحسین علیه السلام، بقیع، و محبان‌الحسین علیه السلام تحت عنوان (هدایت‌گران راه نور) ترجمه و چاپ گردیده است.

انتشارات

از خداوند متعال می‌خواهیم که در راه نشر معارف اسلامی موفقمان بدارد.
انتشارات یاسین نور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشگفتار

الحمد لله رب العالمین ، والسلام علی النبیین والصدیقین ، و صلوات الله وبرکاته علی خاتم المرسلین محمد وآله الهداة الميامین .

گاه پیش خود می‌اندیشم که آیا همین شناخت جزئی به نامهای ائمه و تاریخ ولادت و شهادت آنها برای ارتباط ما با این بزرگواران کفایت می‌کند؟ و آیا فقط همین شناخت ما را پیرو آنان و آنها را امام ما می‌گرداند؟ در این صورت نشانه اقتدای به آنها چیست؟ اگر یکی از ما را در پیشگاه پروردگار حاضر کنند و خداوند از او پرسند: پیشوا و یا پیشوایان تو کیانند؟ و او در پاسخ نام پیشوایانش را بر زبان آورد بدون آنکه ویژگیها و کردارها و تعالیم آنان را شناخته باشد، و ائمه علیهم‌السلام نه تنها او را نشناسند که حتی منکر شیعه بودنش شوند، آیا در این صورت او عذری پذیرفتنی در نزد خدا دارد؟

من در این باره تردید می‌کنم و احتمال می‌دهم که بر دوشداران اهل بیت که مدعی هواخواهی خاندان پیغمبر و پیروی از راه و روش این بزرگوارانند، واجب است که آنان را به گونه‌ای مورد شناخت قرار دهند که یمان آنها و ائمه

ارتباط تام و کامل بر قرار کند و البته این شناختی است که از حد و مرز اسما والقباب بسیار فراتر می‌رود و دست کم به شناخت شیوه کلی آنان در زندگی و قسمتی از آنچه که آنان به اجرای آن دستور داده‌اند، می‌انجامد.

اگر چنین احتمالی صواب باشد، بر یک فرد شیعه واجب است که در برنامه مطالعاتی و پژوهشی خود، شناخت تاریخ ائمه‌السلام را ولو بطور خلاصه، بگنجاند. هر چند که شناخت بیشتر سبما و زندگی این رهبران و غور و تأمل در گفتار آنان، بر درجات انسان در پیشگاه پروردگار می‌افزاید و بهای کردار صالح او را افزونی می‌بخشد.

آنچه در صفحات بعد به آن خواهیم پرداخت در واقع بضاعت مزجانی است که به پیشگاه ائمه‌السلام به تحفه می‌بریم به این امید که خداوند متعال به فضل و کرم خویش آن را از ما به نیکویی قبول کند.

محمدتقی مدرسی